

Въ ума му израстна нѣкогашниятъ Климе. Левентъ момче, здравъ като кремъкъ. Юначина. Постоянно се оплакваха гръцкитѣ учители отъ него. Бунтувалъ децата противъ тѣхъ. Учелъ ги да не имъ се покоряватъ. Размирявалъ и мирнитѣ селяни. Намѣриха веднажъ въ тетрадката му и забранени позиви. „Земята на Кирила и Методия, на Пърличева и Миладиновци никога не е била чужденска и никога не ще бжде! — пишеше въ позивътъ. — Братя! България преживѣ 500 години агарянско иго и пакъ уцѣлѣ. Българитѣ се умножиха и тѣ ще бждатъ господари на своята бащина земя. Има правда подъ Божието слънце. Ние ще бждемъ свободни!“

Затвориха и бащата заради сина. Нѣколко години пролежа тамъ. Климе сжщо затвориха. Какъ не го мжчиха да изкаже другаритѣ си. Нищо не изказа. Мълчеше като нѣмъ. Нищо не научиха душманитѣ на българщината. И единъ день Климе успѣ да прехвърли оградата на затвора и избѣга въ България. Въ София той се глави при свой сродникъ — да шета въ хлѣбарницата му. Ходѣше на училище и работѣше. Като поотрасна, Климе си отвори собствена млѣкарница и сега идѣше въ своята бащиния, като мобилизиранъ войникъ отъ храбрата българска войска.

Безкрайна бѣше радостта му. Презъ цѣлото време изъ пжтя той

бѣ стжпилъ на танка, възправенъ като паметникъ, съ погледъ устременъ къмъ своя роденъ край. Всѣко кжтче му бѣше познато тука, всѣко цвѣтче сякашъ му кимаше: „добре дошелъ“. Възкръсваше цѣлото детинство въ паметъта му. Спомняше си и за злия учителъ Кириадисъ, който дупчеше езицитѣ на малкитѣ българчета — чуе ли ги да проговорятъ български. Дали ще види свои близки, дали сж уцѣлѣли другаритѣ му, ще ли го познаятъ — него, най-дебелоглавиятъ българинъ, както го наричаше гъркътъ?

— Климе! Климе! — сепнаха го познати гласове.

— Синко, чедо! — извика немошенъ старецъ.

Климе позна своя баща и своитѣ другари. Тѣ го сепнаха отъ унеса. Климе скочи отъ танка. Две старчески ржце го вкопчиха като въ



обржчъ. Младитѣ мжже го начоколиха. Тѣ милваха дрехитѣ му, ржцетѣ, косата му. Очитѣ на войницитѣ се овлажниха.

— Защо плачешъ, тате?

— Отъ радостъ, сине. Голѣма е